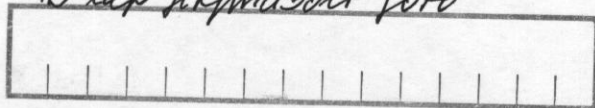

Gyűjtőneve: Samborich Kázmér
Gyűjtés ideje: 1989.

TART.: Kispenanti gasztilkocsi

13 lap, 2 melléklet,

15 lap kinyomtatott foto'

FÖLDRAJZI MUTATÓ: PECS

SZAKMUTATÓ: VII, A

VII, A

X.

Bírálat

P. 119/89. - Fn.

Jambrich Kázmér, Pécs

"Bucsány". Visszaemlékezés.

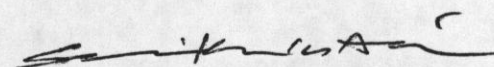
13 oldal + 12 oldal kép

A dolgozat rendkívül tanulságos képet ad egy kisparaszti gazdaság kilátástalan küzdelméről. A "szekunder" paraszti gazdálkodás, az eszköz- és tradíció nélküli vállalkozás részletes dokumentálása (diagrammal és feljegyzésekkel) meggyőzően igazolja a kellő feltételek nélküli paraszti gazdálkodás kilátástalanságát.

A személyes emlékekre és családi hagyományra, valamint részletes feljegyzésekre, fotódokumentációra épülő érdekes leírás különös aktualitással rendelkezik napjainkban is, amikor a vállalkozás lehetőségei ismét kitárulnak. A dolgozat élményszerű leíró anyaga, szociografikus szemléletmódja alapján némi tömörítéssel publikálásra érdemes.

A dolgozatot országos V. díjra javaslom.

Budapest, 1989. november 14.

Selmeczi Kovács Attila

Nem sokkal 50 éves korom után sokszor álmodtam Bucsányról. Ebben valószínűleg közrejátszott az is, hogy akkoriban már évek óta Szegeden dolgoztam a MÁV-nál és a háborús évek nem tették lehetővé, hogy a megszokott családi környezetbe gyakran visszalátogassak.

Ismétlem tehát ilyenkor álomban gyakran uton voltam és bandukoltam azon a horhós uton, mely Szulinánból észak felé kivezet. Ez a horhó egy dombon vág keresztül, melyet a helybeliek Vörös dombnak neveztek, sajátos vörös színű agyagelőfordulásai természeti vastartalmat gyanítottak bennem.

Álomban mindig napfényes uton jártam. Pedig valójában de sokszor jártam végig ezt az ismerős utszakaszt eső után, vagy sietve mert borult már az ég, vagy amikor nagy cseppekben megeredt az eső és az egyagos ut mindenütt nyálkássá és sikossá vált, akár lenn a kocsin vagy mellette egy-két méterrel magasabban a gyeloguton szaporáztam a lépéseimet. Jártam ezan az uton tavasszal, amikor a rügyek éppen kibujtak, vagy virágozni kezdett az erdő; jártam nyáron, amikor a horhó felé boruló fák hűse után a Lapnak nevezett völgytalpon szikrázó és égető napsütésben igyekeztem a következő horhós felé. Vagy ősszel, amikor kődök ültek már a Lap zombékos rétje fölött és a tocsogók nem tették lehetővé a félcipős sétákat. És télen is, a szállingozó hó tiszta levegőt hozott magával, a nagypihés hűsés pedig egyik napról a másikra másított a táj megszokott képén. Kitöltötte a mélyedéseket, megnövelte a szélességet és egy különös "lepel" borított mindent

változó szinhatásokkal aszerint, hogy pirkadatkor, esetleg a bányadő déli napnál vagy holdvilágnál lett utitársammá a vidék.

Bucsány Szulimán és Somogyhárság között a feleuton volt található. Bucsány előtt kis kaptató volt és egy újabb horhós ut Szulimán felől, ennek fennsík szerű kitérülése volt a bucsányi határ. Ezt egy szelíd lejtőjű emelkedő követte Antalfalu felé.

Régebben Bükkös Duga volt a neve; a XVIII. századi birtoktérképeken még erdővel borított terület volt. Az ide vezető horhótól nyugatra eső völgyecskét Hordós völgyi erdőnek jelölték a térképek. A Bükkös Duga név tulajdonképpen bükkös donga lenne és azokra a hordókészítőkre vonatkozik, akik, és az utánuk következő lész nemzedékükre kádárok lévén, vagy kádársággal foglalkozók a hajdani erdőségből irtást alakítottak. A régi erdőnek a maradványa ezt a fennsíkot vagy teraszt megbontó patakvölgyekbe húzódtott vissza, vagy a bucsányi határtól északkeletre eső és ma Fuzi, Fuzi erdőnek nevezett területet jelenti.

A szüleink vásároltak itt földet abban az évben, amikor én születtem és ő tőlük^{ük} származik a Bucsány elnevezés. Sokszor emlegette apám nagyapja nyitrai birtokát és a gyerekkori emlék nyomán a Nyitra-Liptó-Trencsén-Turóc szögletében található táj varázsára emlékezve kereste apám azt a hajdani "Bucsán"-t.

Később született testvéreimmel együtt közös örökséggé vált a határ e része, anyánknak is ugyanakkora földje volt, mint testvéreim bármelyikének.

1944 őszén Szegedről evakuáltunk. En rövid bucsányi tartózkodás után a MÁV pécsi igazgatóságán dolgoztam, majd újra Szegedre kerültem -szólnak a feljegyzések.

1945-ben egy rozsdás szög okozta lábsérülés nyirok-mirigy gyulladást okozott és két műtéttel járt. Ekkor már az 57.évetem tapostam és amikor lehetőségem nyílott, az egészségi állapotomra hivatkozással nyugdíjazást kértem.

Arra gondoltam, hogy nyugdíjasként a bucsányi területen a tulajdonomat alkotó 12 hold földön gazdálkodni fogok és apróként alapozva kis mintagazdaságot hozok létre.

Az átköltözés után az utolsó inflációs félév különösebb nehézséget nem okozott, mert a gazdálkodás indítása elég biztató volt és a háborus évek fejadagos-jegyes éveikhez viszonyítva jobban éltünk.

Bár a napi étkezésben voltak visszatérő ételek, más szóval ketten voltunk a feleséggel, a fiam hadifogságban volt még. Általában 2 fogásos ebédek voltak; leves mindig volt és körítéssel baromfi- vagy nyulhus, vagy füstöltárú. Téli hónapokban paradicsommártás, savanyu répa, sárgaborsó, szárazbab mellett burgonya és sárgarépa főzelék változtatva egymást. A tavaszi hónapokban a kertti zöldfőzelékek gazdagabb összeállíthatósága jelentette a változatosságot. A reggeli és a vacsora a tejtermékek különbözőségeiből, néha teafogyasztásból baromfiaprótlék, sertés- és baromfizzsir, abált szalonna, tepertő, esetleg sült tészta kiegészítőként jelentett a megszokottól eltérőt. Elég gyakran szerepeltek tojásételek is.

A forint megteremtése átmeneti stabilizálódást jelentett nekem a "középparasztnak".

Az 1947-es esztendő volt az első elejétől végig dolgo-

zott "paraszti év", de nem zárult megnyugtatóan. A hiány március, április, május, július és december hónapokban a legjelentősebb. Ezek közül a március a tavaszi munkák kezdete, május a palántázás, július az aratás, december a sertés-vágás hónapja.

A számos állatok között egyetlen tehén volt csupán, ez is istállózó volt. A földdel kapcsolatos igamunkát ló hiányában ebben az évben bérben kellett végeztetni.

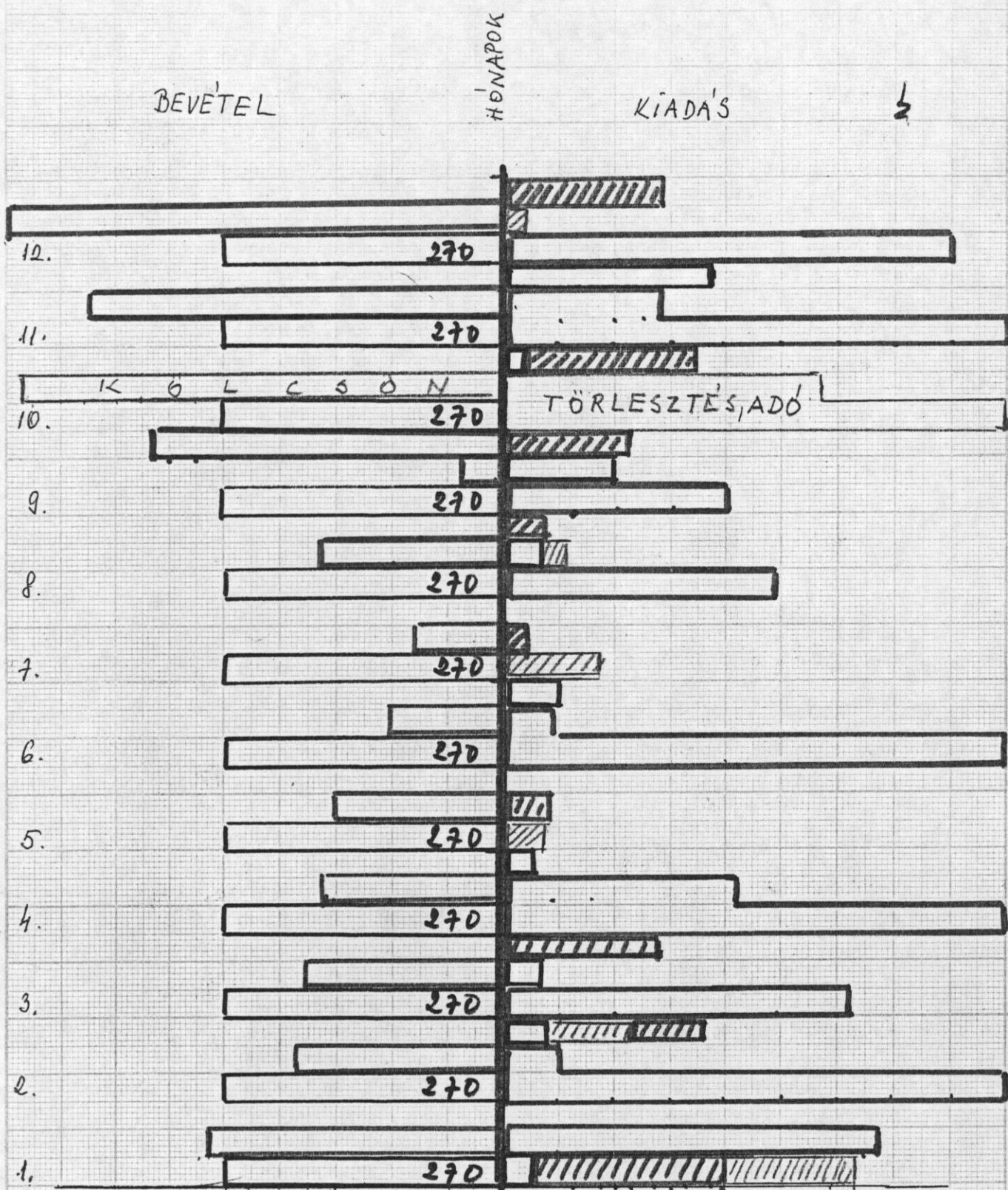
A nyugdíj jelentős része a tavaszi, őszi szántás, betakarítás, cséplés, vetőmag költségeit fedezte, de az évet észrevehető hiány zárta.

1948-ban egy pécsi telek eladása biztosította az egyen-súlyi helyzetet és adott alapot csikó, szekér vásárlásához és a legszükségesebb földművelő eszközökhöz, mint az eke, a turató, a borona.

Bár a gazdaság már rendelkezik megfelelő haszonállatokkal, ezek szerepe a jövedelemszerzésben vagy előállításban alig mérhető. A 2 és 1/2 éves csikót igavonásra nem lehetett még hasznosítani, legfeljebb csak szoktatásra. Szinte olyan "családtag" volt, amelyik kellő tiszteletben részesült és egy 60 éves korhoz közel álló és szerkezetváltásra vállalkozó ember kísérletezgetésében az egyik összetűt jelentette.

Az biztos, hogy azok a remények, amelyeket az u.n. gazdálkodáshoz fűzött az életkorral is járó teherbirás csökkenése miatt eloszoltak. A föld művelése olyan egész embert kíván, aki fiatal korától rendszeresen foglalkozik ezzel. A feljegyzések alapján az a következtetés vonható le, hogy ez Don Quihote jellegű szélmalomharc volt. Bizonyítani akart

1949-es esztendő

Jelmagyarázat: □ = 30 Ft

— NYUGDÍJ
 — SZABAD ÉRTEKESÍTÉS
 — KÖTELEZŐ BESZOLG.

— ÉLELMISZERRE
 — HÁZTARTÁSRA
 — RVHÁZKODÁSRA
 — FÖLD, GAZDALK.-RA

önmaga előtt, mások előtt /testvérei, rokonság, harmados bérlők/. Az életkorral járó szociális kedvezmény a beszolgáltatási kötelezettségen némileg módosított, de így is kevesett hozott a föld; egy tehén és egy ló után nem képződik annyi trágya, amennyi a természetes tápérték regenerálásához kell.

A beszolgáltatási könyvek összehasonlító adatai szerint összegezve:

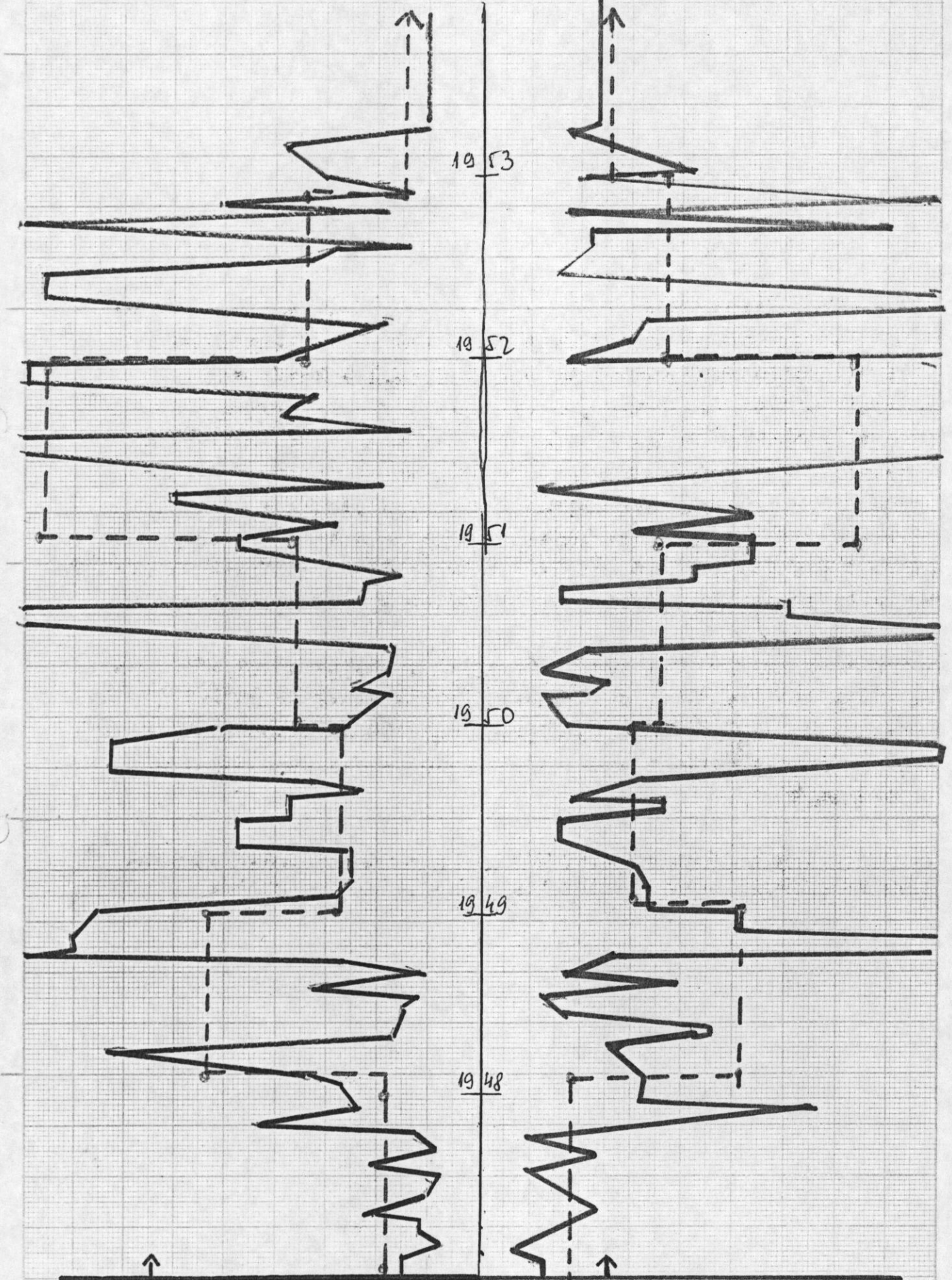
1. A gazdaságban élt 2 fő <u>fsiadagja</u>	440 kg. buza
2. Az 1949-es <u>aratósi szerz. szerint</u> kiadva kat. holdanként 120 kg.	990 "
3. <u>Cséplőrész</u> az <u>össztermés 12 %-as</u> az 1950-es gabonalap szerint	197 "
4. <u>Beszolgáltatási kötelezettség</u> 1949-ben 10 kat. h., 1954-ben 8 kat. h. utáni 1640 kg-os alapkötelezettség figyelembevételével	728 "
5. <u>Vetőmag 2 és 1/4 kat. h. őszire</u> /norma szerint 1 kh. magszükséglete 150-170 kg./	380 "
KELLETT VOLNA TEREMNIE	2135 " -nak
	/ez 21 q = 2 tonna/
DE az 1950-es gabonalap szerint a termés	1858 kg.
1954-es	1364 "
1955-ös	1454 "

volt. A különbözetet valahonnan szabadon kellett vásárolni. Ma 1989-ben már teljesebb képünk van a szabad-áras termékekkel kapcsolatban. De az 50-es években is meg kellett fizetni a szabad áras gabonát!

A mellékletben látható diagram az 1949-es esztendőt havi bontásban bevétel, kiadási oldallal összehasonlítja. Könnyű következtetésre jutni csak ennek alapján is. Ha mást nem nézünk, csak annyit, hogy már ebben az évben ruházkodásra

1800 ft
 700
 600
 500
 400
 300
 200
 100
 0
 100
 200
 300
 400
 500
 600
 700
 800
 900
 1000
 1800 ft.

-6A-

↑ BEVÉTEL H=100 1947 KIADA'S H=100
 A'TLAG H=100
 SZAGGATOTT VONALLAL

alig jutott.

A másik, grafikonos összehasonlítás 1947-től 1954-ig kézzelfoghatóan igazolja csak ezen az egy gazdálkodási egységen keresztül az ELNYOMORODÁS-t. A gazdasági egyensúly biztosítására -amit a törvény szigorral megkívánt- be kellett investálni egy pécsi ingatlan, beépíthető telek, egy házrész eladásából származó pénzüsségeket.

A mellékletként közölt fotók nemcsak a tájat, hanem a 4 évszak alapján /mint a talált fényképek reпрó-i/ a gazdaságban végzett paraszti munka egyes fázisait mutatják; nem kimondottan abból a szempontból, hogy ha már földünk van, aratunk, cséplünk, de azt is, hogy az egy ló az egy lóerő és a paraszti munka nehéz is lehet.

A Défosz, a Hitelszövetkezet tette lehetővé tagjainak a kiegészítő-gépvásárláshoz szükséges tőkét, melyet aztán törleszteni kellett.

Egy paraszti gazdaság mely területileg a kishársági állami gazdaság és a későbbi mozsgói termelőszövetkezet érintkezési pontján feküdt, saját jövőjével szemben ezekben az években nem sok reményt táplált már.

Az 1950-es vetéstervezés szerint a következő előírás szerepel:

2	kat. hold		zab
2	"	400 ☐	őszi
		800 ☐	napraforgó
		400 ☐	burgonya
		300 ☐	répa
2	"		kukorica
		150 ☐	kender
		1200 ☐	lőhere
		900 ☐	lucerna

Niába volt ennyire precizen kidolgozott és kiadott vetésterv, ez az év is ráfizetéses volt, mert az

Össztervés	1858 kg /18 q./
cséplésre	197 " 2 q.
aratórészre	300 " 3 q.
szerződésre	90 " 1 q.

került levonásba és a maradék 1311 kg-ból /13 q./ kellett volna teljesíteni az előírányzott 18 q-ás kötelezettséget, nem szólva a vetőmagról és a fejadagról.

Vajon hány hasonló kisparaszti gazdaság volt ekkor az országban, ahol nem volt némi fogódzót nyújtó nyugdíj, vagy áruba bocsátható ingóság és ingatlan?

1950 után megindul az elvándorlás, a földtől való szabadulás párhuzamosan a termelőszövetkezeti mozgalom bontakozásával. De az alakuló TSZCS-ék a tőlük távolabb eső pusztákat nem vállalták.

1952-ben már a pécsi Földhivatalnak tesz ajánlatot az alábbi indokokkal:

"én hajlott korom és betegségeim miatt ezt a földet megmunkálni nem tudom, én 63 éves vagyok, az élet terhétől megrokkantam s emellett sörves betegségeim miatt képtelen vagyok a megkívánt termelőmunka elvégzésére. Segítségem nincs, mert csak ketten vagyunk 56 éves feleségemmel, aki szintén beteges és szivbántalmi miatt a nehezebb testi munka végzésére alkalmatlan."

A válasz a korszak szellemének megfelelő, szabványstencil pecséttel és olvashatatlan aláírással

"Értesítem, hogy ingatlanait az állam részére nem fogadom el. Felajánlását a gazdasági év végén megismételheti. Figyelmeztetem, hogy jó gazda gondosságával kell tovább művelni. Minden mulasztást, amit elkövet, szigorúan meg fogunk torolni."

A pszichikai megpróbáltatásra utal egy 1953-as levél fogalmazványa, amelynek címzettje a Földművelésügyi Miniszter volt, de válasz nem érkezett rá:

"a tavasszal itt járt a megyei határvizsgáló bizottság és mivel 2 hold földem nem volt felszántva, elrendelték, hogy 3 napon belül szántsam fel és vessek el. A szigetvári járási kiküldött figyelmeztetett, hogyha ez meg nem történik, elszállítanak Komlóra a szénbányába és majd a feleségem hordhatja utánam a fehérneműt. A törvény védi még az állatot is, amikor kiöregedett és beteg és a terhet nem bírja.

Nekünk kiöregedett embereknek nincs ilyen törvényünk? Becsülettel éltem le az életemet, mindig az elsők között voltam, s most száműzetésbe menjek Komlóra a szénbányába?"

1953 okt. 21-én ajándékozási szerződés készül, melyben leírják, hogy Matyók József és felesége Nagyvári Mária szulimáni lakások számára, javára 5519 m² szántóterület ajándékozzatik.

"...mert az ajándékozó magárahagyott éltesebb kora és neki a megajándékozott legkülönbözőbb vonatkozásban segítségére volt és van. Egyébként a földműveléssel kora és testi állapota miatt, valamint felszerelés hiányában foglalkozni nem tud. A megajándékozott pedig földműveléssel foglalkozó és felszereléssel rendelkezik."

Az elidegenítést engedélyezték. További menekülési kísérlet volt 1954 őszén 1 és 1/4 kat. hold földterület bér nélküli használatra való átengedése 3 évre.

Ezekkel a próbálkozásokkal a földterület 1955-re 5 és 3/4 kat. holdra csökkent. A sok korábbi nehézség, lelki és testi megpróbáltatás után ezzel meg lehetett volna már birkózni.

Az orvosai vélemény szerint a szellemi munkáról -ahogy korábban mondtuk: értelmiségi területről- nem gyerekkortól gyakorlott testi, fizikai munkára való átállás előbb vagy utóbb belerokkanással és korai halállal jár. Ezt a nyirok-mirigy-gyulladás és mitét /valószínűleg akut stádiumban/ is kiválthatta. A pszichikai hatások: az új munkaterülettel való ismerkedés /a gazdálkodás/, később a parasztsággal szembeni "kemény kéz politikája" a kiszolgáltatottságot, a megaláztatottságot, a sorozatos sikertelenségeket, eredménytelenségeket jelenthetett és ez is hozzájárulhatott a leukaemia váratlan jelentkezéséhez és gyors lefolyásához.

Az örökösöknek a földterület maradék részétől 1959. október 1. és 20.-án kelt adósvételi szerződéssel sikerült megszabadulniuk.

Ma a terület a szulimáni üzemegegység, a mozsgói TSZ kezelésében van.

"Szulimán jelenkorának realitásához tartozik, hogy a természeti nehézségekkel küzdő kisbirtokosok közül először 17-en 1955-ben termelőszövetkezetet alapítottak. Pár hónap múlva a létszám 25 főre növekedett. A taglétszámban első sorban csak a családfők szerepeltek. A családtagok besegítőmunkát végeztek.

A földeket közösen művelték. A 120 kat. holdas fiatal termelőszövetkezet tagsága nehézségekkel küzdött, mivel a földek szanaszét feküdtek. A tagosítást a megindulás első két esztendejében megvalósítani nem lehetett a kataszteri nyilvántartásban uralkodó kaosz miatt. 1956 második felére készült el a tagosítási tervzet.

1955-ben egy TSZ-tag átlag 225 egységet teljesített 4725 ft-os átlagjövedelemmel; a munkaegység értéke ekkor 22 ft. volt.

Bucsány pusztán a szüleim idejében velük együtt 3 család lakott. János nagybátyám özvegye és gyerekei, valamint István bátyám családja. A szüleim háza az antalfalusi utról jól látható, attól kb. 400 m-re feküdt. Nyeregtetős téglá épület volt, ugyanugy, mint a többi lakóépületek. János bátyám háza 50 m-re keleti irányban, István bátyámé északkeleti irányban kb. 300 m. távolságban volt.

A szüleim lakóházában 2 szoba, előtér, füstökonyha, konyha helyesebben lakókonyha, és épületen belül a lakókonyhával azonos nagyságu istálló volt bejárattal az épület északi oldaláról. Emlékezetem szerint a belső szélesség 8m., az épület hosszúsága 15-16 m. lehetett. A szobák 4x8 méteresek, az előtér és a füstös 3x4-4 méterese, a konyha, istálló 4x4-4 méteres volt. A konyha egy részének, az előtérnek lappal borított volt az alja. Az istálló téglával borított, a füstös döngölt agyagos volt. A szobákban fapalló volt. A bejárati ajtók 2-2 laposak, az ablakok 120x250-esek, a belső magasság 410 cm. A szobák gerendásak, a konyha és az előtér stukaturos. Az istálló gerendás. A füstös a hagyományos bóthajtásos, téglából készített kéménybóttal és ide a füstösbe vezetett a konyhai sparn. füstcsöve. A szobáknak külön rakott kéményük volt. A nyugati szobának ajtaja volt a ház előtti kertbe, melyben egy fenyőfa, cseresznyefa, körte és almafák, kajszifa és málnás volt; az ut mellett díszbokrok és virágok. A kertet nyugat felé is kerítés övezte és utána gyep következett, majd a szántóterület kb. 350 m. szélességben, ezután jött a gyepű bokor jellegű növényekkel /pl. galagonya/ és azontul a dülőút. A szoba kerti bejárata előtt nyeregtetős veranda jellegű részben zárt térség volt. Az előtér előtt 2-3 lépcsőfok szélességben esővédő bádóg. Alatta vízfogó. Mellette egy sanyarusággal küzdő eperfa. A házhoz gyümölcsfákkal szegélyezett ut vezetett,

főleg télre való gyümölcsökkel /pl. Husvári rozmarinog nevé almával, téli körtékkel, naspolyával, dióval és gesztenyével/.

A szobákban paraszt-barokk jellegű szekrények és ágyak, íróasztal, almáriom mellett a Szegedről menekített butoraink. Az egyik szoba így kimondottan butorraktárrá vált.

Az előtérben fogas a ruháknak.

A füstűsben vízszintes és álló ládák /dikók/ ételneműek liszt stb. rakodására.

A konyhában a sparn. mellett egy heverő, asztal székekkel, az ablak közelében varrógép, felette telefon /mindegyik házzal és családdal biztosította az összeköttetést/, konyhaszekrény, telepes rádió.

Az ivóvizet a Jánosékkal közös kerekcsuttról hoztuk, kb. 25 m. mélységből huzztuk fel.

Jánosék háza hasonló beosztású; 6x6-os nagyszoba mellett 3x4-es konyha és 3x4-es kamra, és a konyhából egy 6x4-es szoba nyílt. Nagybátyám özvegye gazdálkodással foglalkozott. Eredetileg tanító volt, a szomszédos Ritics pusztán tanított. Gyerekei közül Ferenc jegyző volt Mozsgón, János képesített kertész, Ágoston állatorvosnak készült /az utóbbiak már meghaltak/. Itt az istálló a lakóépületre derékszögben, de különálló téglapülete volt, 6 számos állat számára. Ugyanazon cseréppel fedett nyeregtető alatt a kocsiszin és a pajta. Egyébként valamennyi bucsányi házat cserép fedte.

Általában az épületek mögött voltak a sertés- és baromfiótlak és a személyi biztonságot a kutyák jelentették.

Itt a ház mellett volt a kerített gyümölcsös és konyhakert és a Jánosék és Istvánék közötti völgyes területen a nagykoronájú gyümölcsösfék területe, nagyon sok dió és gesztenyefával, védett völgyben fügebokorral.

István bátyám jegyző volt, de már az első vh. előtti években gazdálkodni kezdett és a konjunkturális lehetőségeknek megfelelően hol gazdagodott, hol szegényedett.

Náluk két 5x5-ös szoba, lakókonyha és kamra, esőbeálló a házbalépésnél és hatalmas istálló a háztól külön egybeépített két résszel: téglafalu istálló 8 számos állatnak, és vert falu juhakol úgy, hogy középen a kocsiszin és a pajta és attól jobbra az istálló, balra a juhok. A juhtenyésztéssel a 30-as évektől az 50-es évek derekáig foglalkozott. A fiai közül Béla tanár lett /meghalt/, Imre autómotorszerelő, Iván erdészeti pályára ment.

Itt is külön ásott és téglával borított kut volt az épületektől 200 m-re északkeleti irányban, egészséges jó vízzel.

A világítást valamennyi épületben petróleummal, később karbiddal oldották meg.

Boltba vagy Szulimánba, vagy Somogyhárságyra /3-3 km./ jártak vásárolni. Nagyobb iparcikket Szigetváron /12 km/ vagy Pécssett, Kaposváron vásároltak. Általában lovaskocsival mentek télvíz vagy sáros időben a 4 km-re lévő vasuti őrházhoz Szulimánba. A terület a mozsói körjegyzőséghez tartozott. Villára a faluvillamosítás korában legközelebb Antalfaluban volt /1 km./, de a pusztára nem érte meg odavezetni.

Posta Somogyhárságyon 5 km-re, Mozsón 6 km-re, orvos Szulimánban, gyógyszerár Mozsón volt.

A szülők nemzedéke meghalt, a gyerekek nemzedéke a munkahelyekhez kötődött. A pusztát a 60-as években elnéptelenedett. Ma csak egy fenyőfa, vagy egy elvadult gyümölcsös jelzi a régvolt házak helyét.

Az összeállítást a kaposvári múzeum néprajzi adattárában található, kézzel írott bevétel-kiadási feljegyzések, az 1947-es év október-december hónapjaiban írt ebéd és vacsora étrendek, a későbbi évek beszolgáltatási, beadási könyvei alapján, a tulajdonomban lévő levelezések, visszaemlékezések alapján állítottam össze.

A fotóanyagot 1943 és 1955 között készült felvételekről reopróztam, a negatívot az előírás szerint mellékeltem.

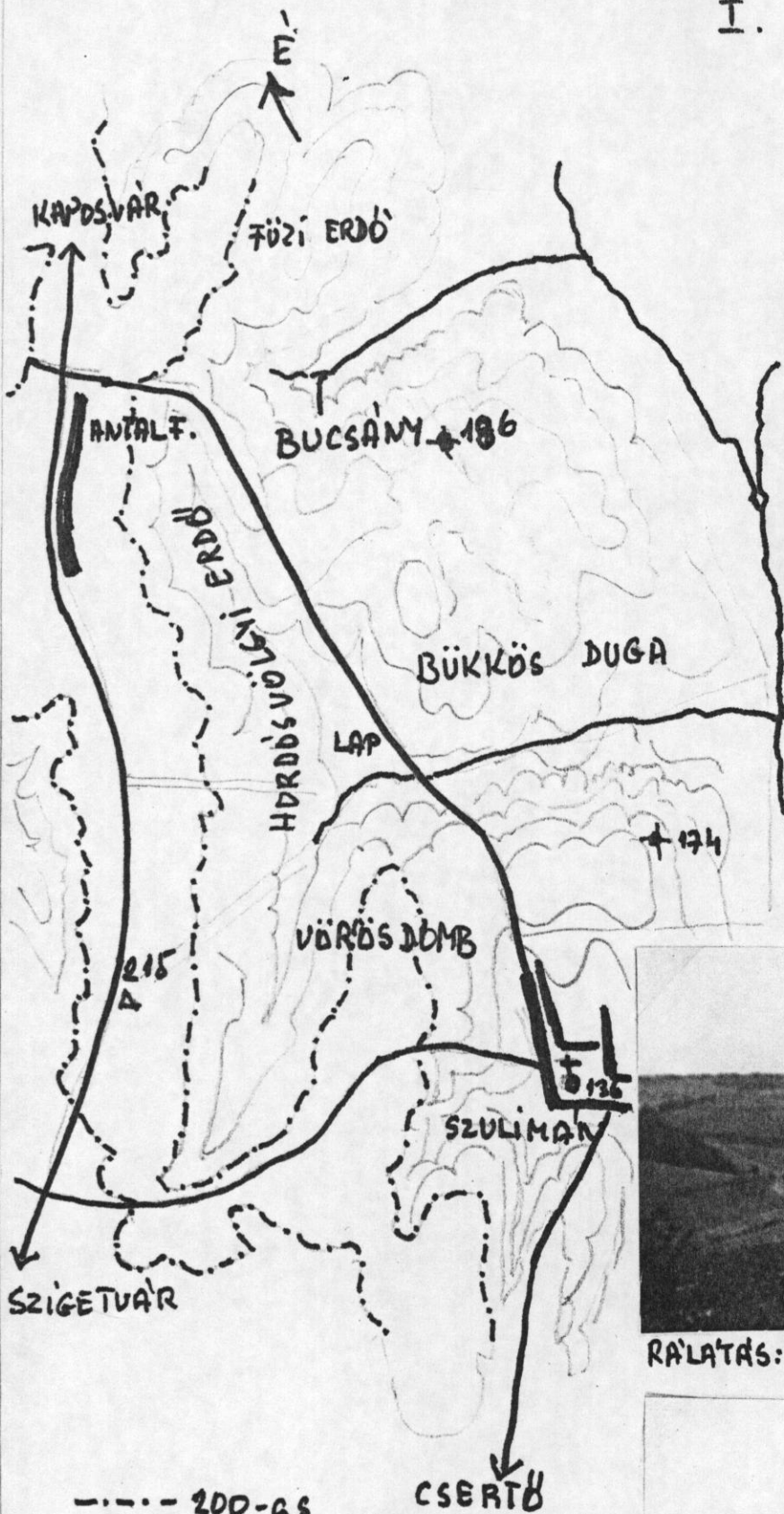
A szerkesztés során az első 3 oldalon apám szájába adtam a szót, ezért használok egyes szám első személyt. A 4. oldaltól összegezően tartalmi "kivonatot" adok a viszonylag gazdag anyagból amennyiben ez bizonyos dolgok megértéséhez szükséges. A 9. oldalon befejezésként is idézett szövegrész egy az ELTE történettudományi karára benyújtott dolgozat 37-41 oldalainak kivonatos ismertetése.

A mellékletként közölt fotókat ott külön is ismertetem.

Pécs, 1989 augusztus 31.

Jambrich Kázmér
/Jambrich Kázmér/

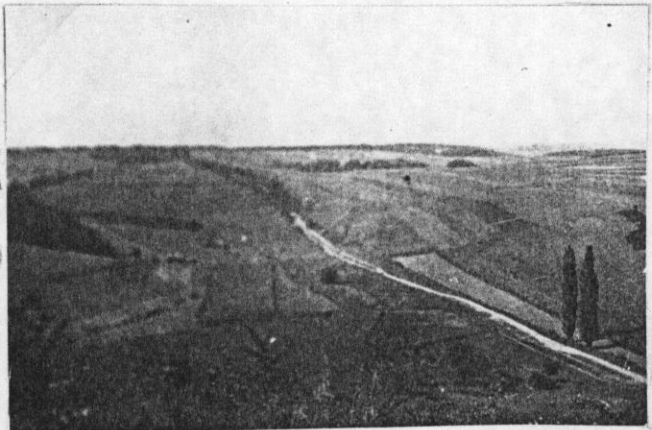
7623 Pécs Tompa M u 30 sz.

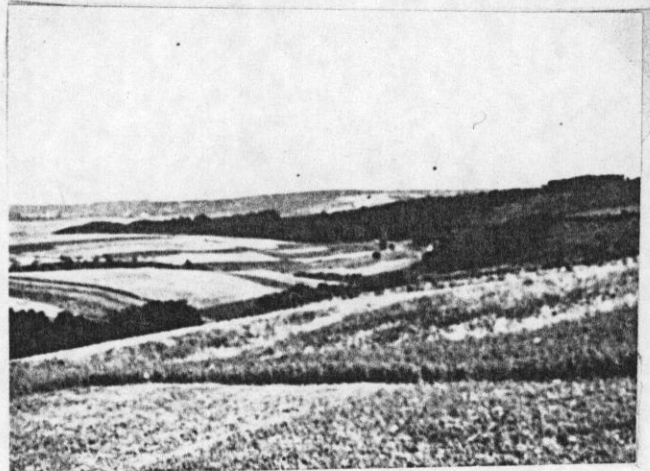
----- 200-as szintvonal
 X földutak

HÖRHŐ A VÖRÖSDOMBON (1943)

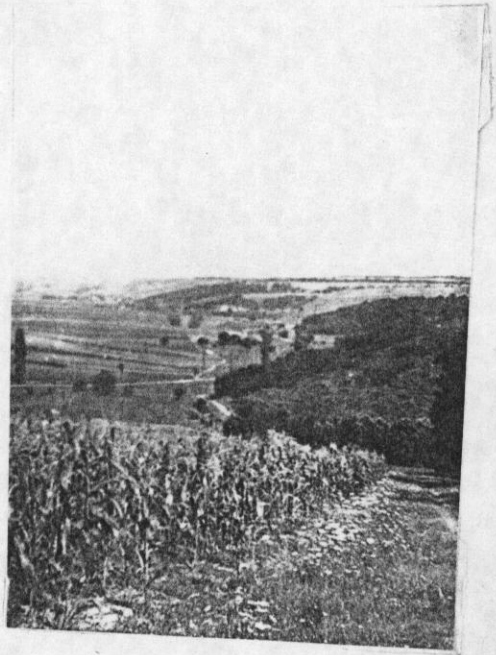

RAJÁTÁS: LAP, BUCSÁNY, FÜZI ERDŐ (1943)

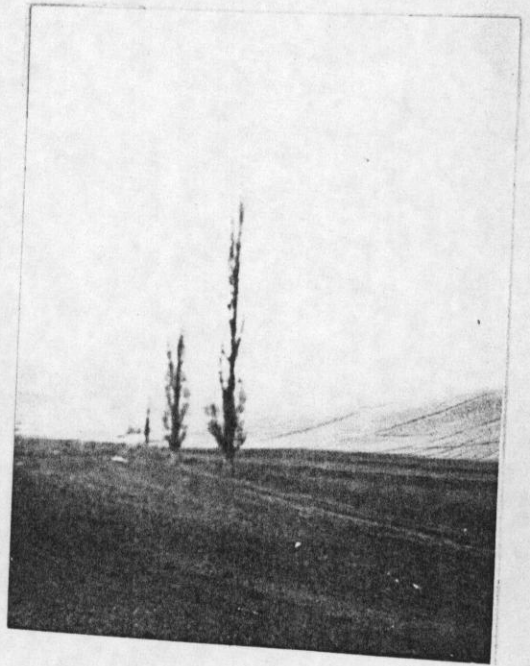

ANTALFALUBÓL DK-RE: LAP, HÁTTER: MOZSÓCI ALSÓ SZŐLŐHEGY (1943)

ANTALFALUSI TETŐRŐL:
LAP
HATTER: ZÖCSKE
IBAFAI DOMBOK
(1943)

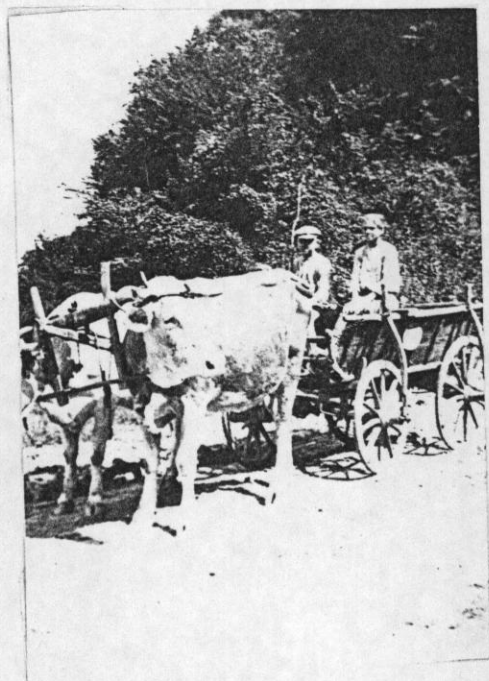
A LAP JEGENYÉI "ŐSZEL
(1943)

SARJÚGYÜJTÉS
(1943)

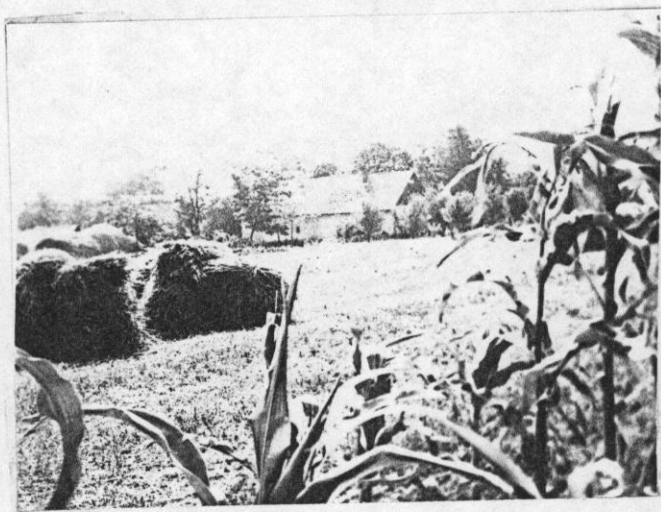
SZÉNAHORDÁS (1951)

LANG ADÁM UNOKÁI
(1943) SZULIMÁN 1 sz.

KERESZTEK S. HÁRSÁGYON (1944)

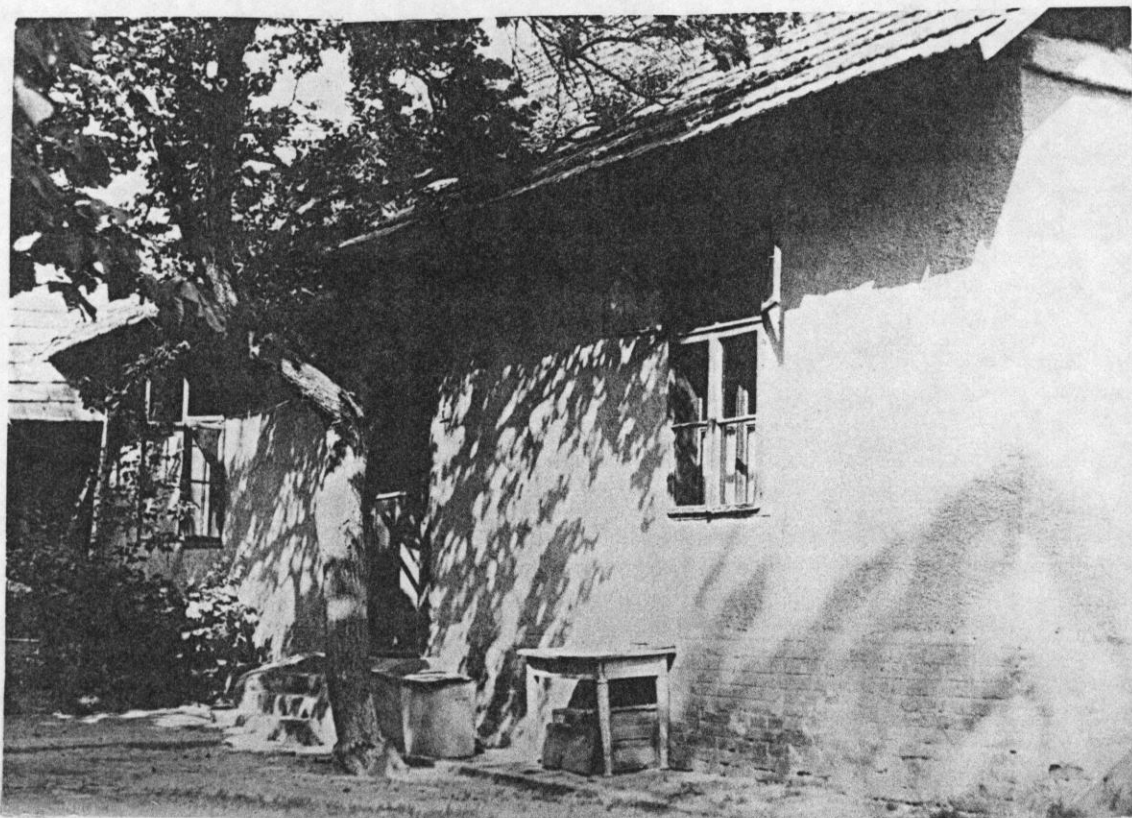
BUCSÁNY (1952)

GYEREKKOROM: BUCSÁNY (1925)

LACI BACSI, BOBÁNY LACI (1929)

FONAY NAGYANYÁM, KÉSŐBB SZÜLEIM HÁZA (1950)

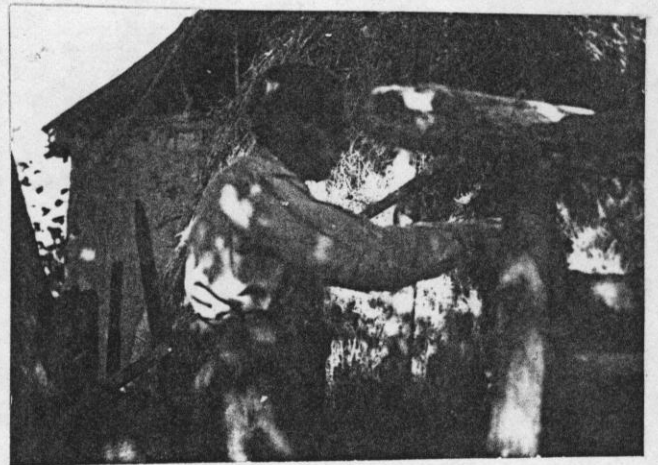
A PUSZTAI HÁZ ÉS A KERT KORA
TAVASSZAL (1949)

SZERÜ A HAZ MÖGÖTT (1952)

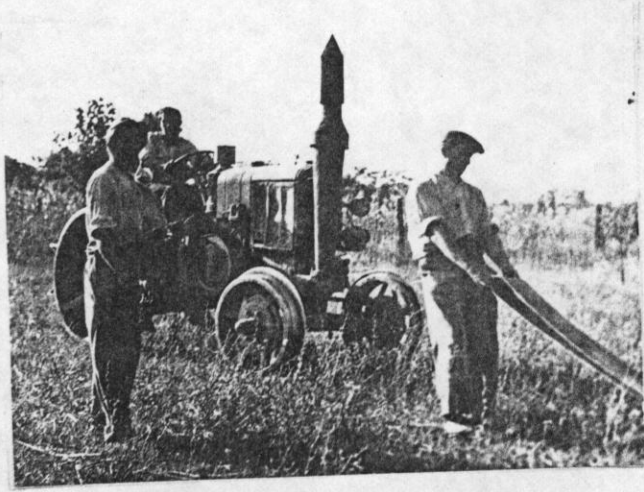

APÁM KÉSZÍTI A POLYVALYUKAT

(1952)

CSEPLÉS, 1952.

GETBEÁLLÍTÁS

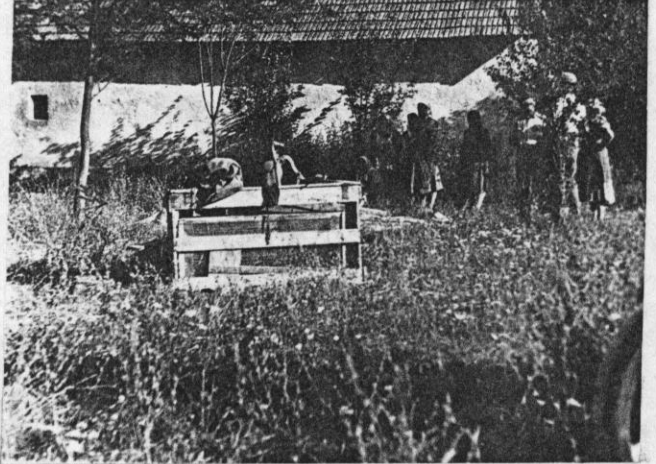
CSEPLŐMUNKÁSOK

KAZALOZÓ

HOL LEGYEN A KAZAL? TALÁN OTT

VÁRAKOZÁS

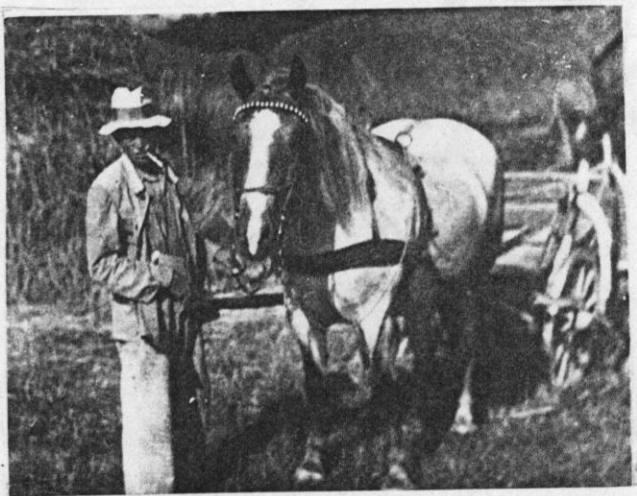
INDULHAT?

ELSAKADT FIZ INCEM, ITT. ↑

A MI KÖCSISZINÜNK

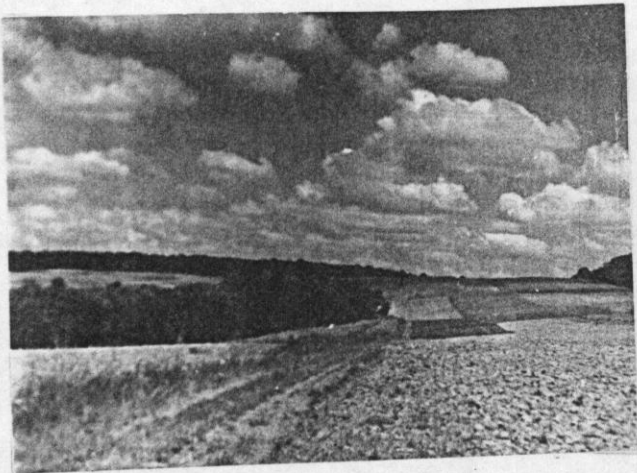
APÁM A NAPSUGÁRRAL

(50-es évek)

EGY LŐERB

BUCSA'NYI HATÁR (1949)

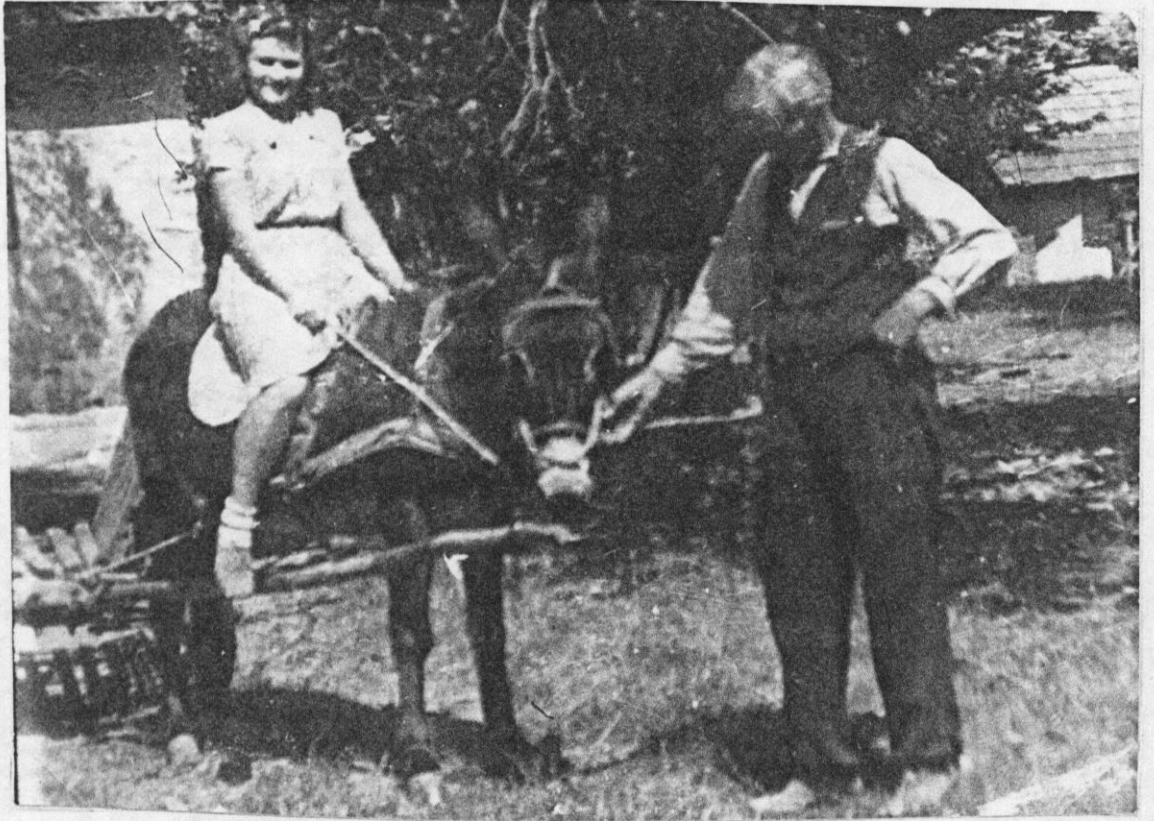
EGY EKE FÖLD

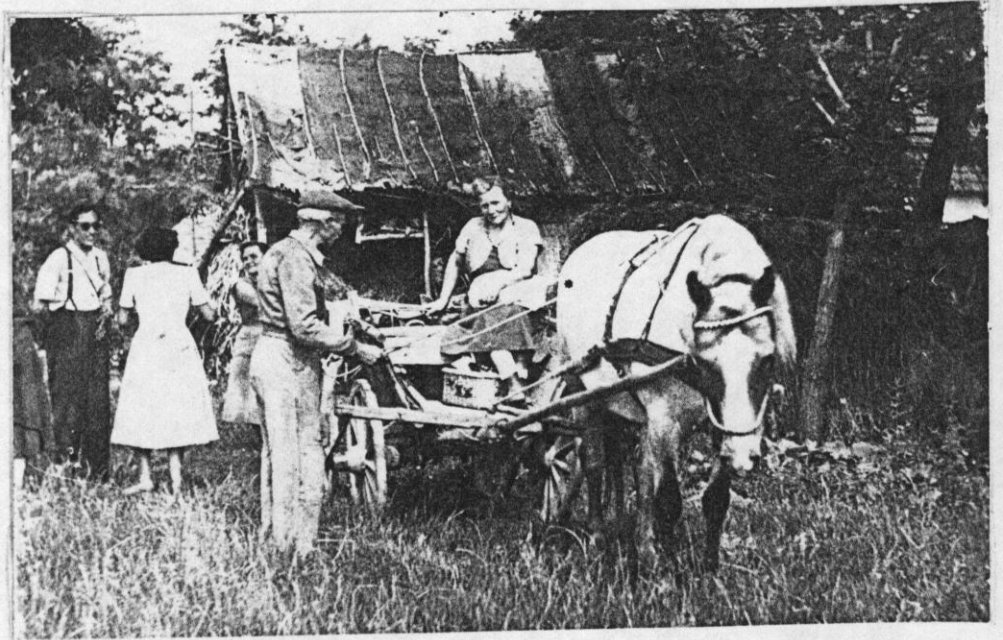
HORHÓ ANTALFALUBA

NEHEZ A KAPALÁS.
SZÜLEIM, ILI, MORZSA

ILI, APÁM (1954)

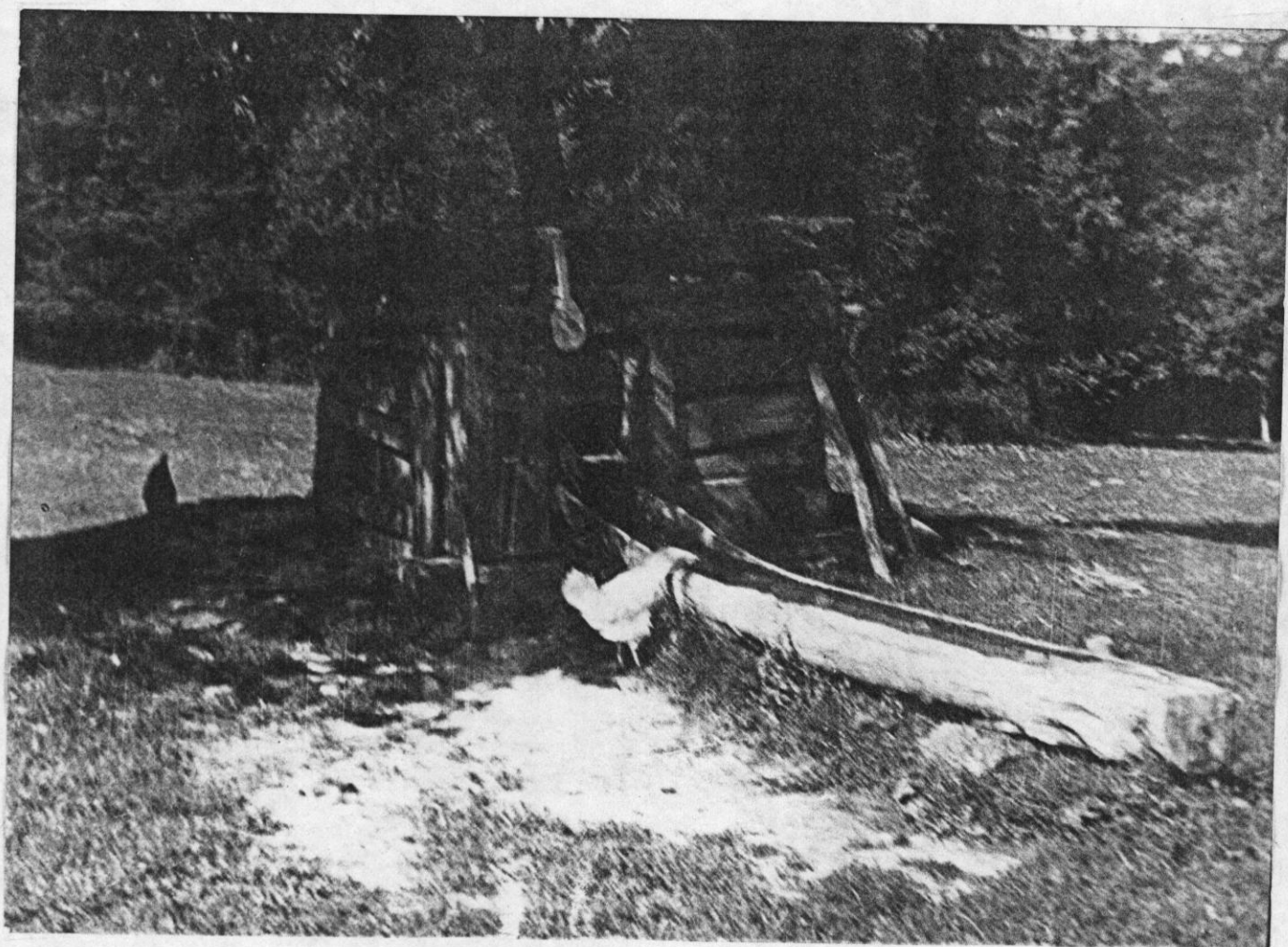
MOLNÁR IMRE'ÉK, ILI, APÁM, ANYÓSOM, NAPSUGÁR (1954)

XI.

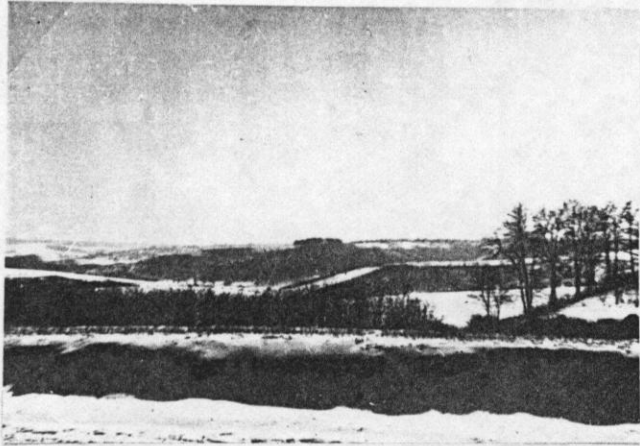
VASÁRNAP DÉLUTÁN

ILI A FÜZI ERDŐ IRTÁSÁN

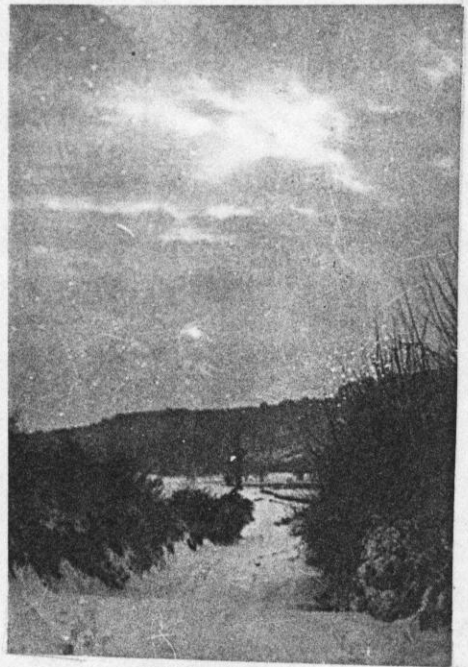

AZ ALSÓ KÚT TISTI BÁCSEKNÁL

TEL

AZ ANTALFALUSI TETŐRŐL DK-re.

A HORHÓ A LAP FÉLÖTT

TEL SZULIMÁNBAN

A HÁTTER A MECSEK GERINCE.
TELEN HAVAZÁS ELŐTT TÍSZTÁK
A KONTUROK (1954 KÖRÜL)

TÉL, MEDITÁCIÓ, EMLÉKEK (1955)

APÁM A TÖRÖTTLÁBÚ NYULLAL

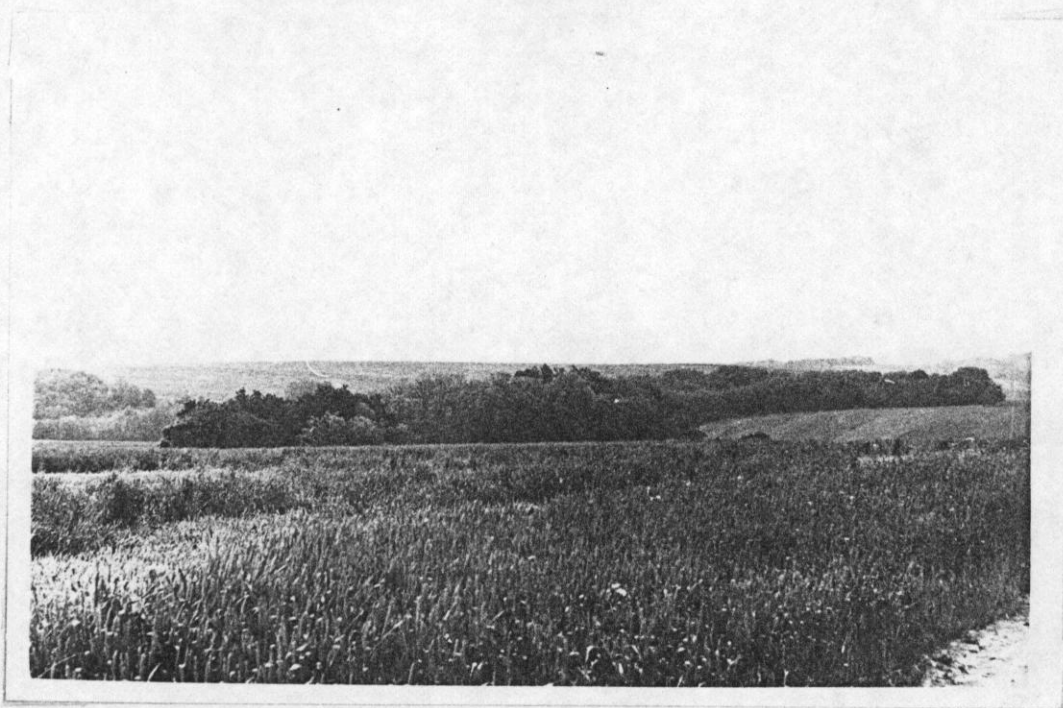

KARÁCSONYFA EGY SVÁB
CSALÁDNÁL SZULIMÁNBAN
(1943)

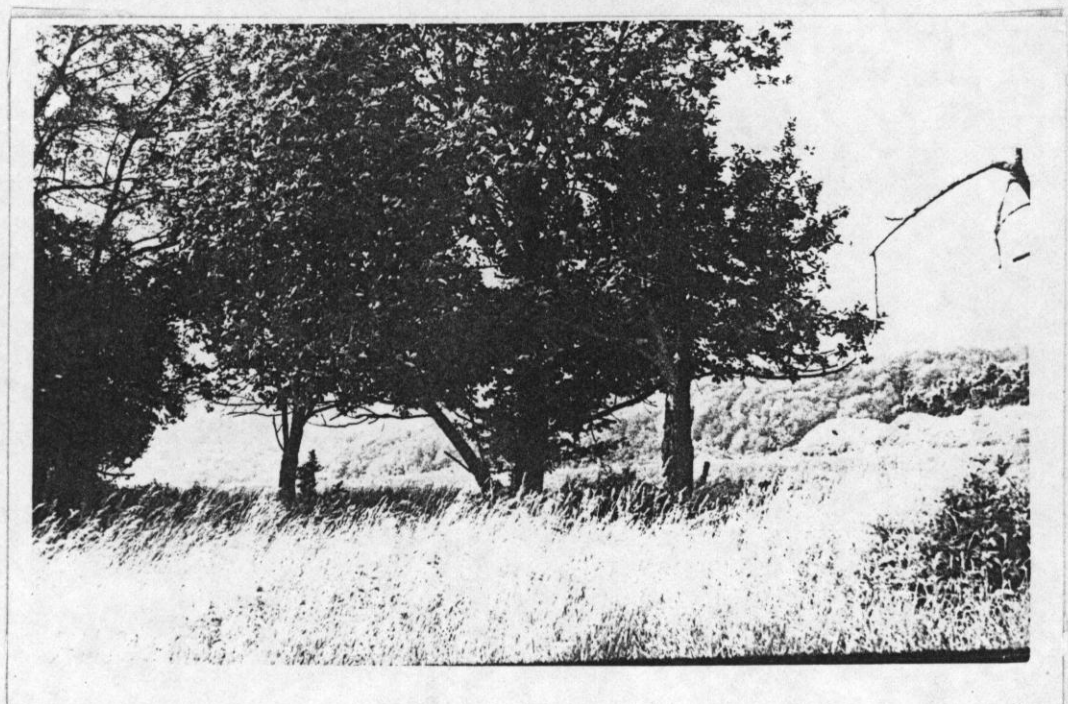

EGY HÓ MELKÖLI TÉLI NAP (1953)
LÓ, NYIKORGÓ GEMESKUT, KOPAR FÁK.

XV.

BUCSÁNY 1990-BEN; A TANYAKOMPLEXUMBÓL LEHETETT VOLNA KULTUR-VADASKERT IS, DE ŐK?.....

A BEJÁRATI RÉSZ "BELÜLRŐL" MEG IGERETES

"... szép földjeinkből vadászni berkeket csináltak, ahová nekünk belépni nem szabad..."

!Katonai: Bánk bán

Részlet Möricz Zs: Magvető c.
Kiadványból Bp. 1940 153. o. :/

A KÉPEN: BUCSÁNY - A TAMYACENTRUM -
1990-BEN. HÁTTÉRBE AZ ANTALFALUSI TETŐ.